
S nasleđem postmoderne

Pavel Čanji rođen je 1953. godine u Kačarevu u porodici slovačkog pisca Pavela Čanjija st. Svoje rano detinjstvo proveo je u Padinama a 1957. godine je živio u Erdeviku. Maturirao je u gimnaziji u Bačkom Petrovcu. Nasledio je ljubav prema slikarstvu i talenat od svoga oca Pavela Čanjija st. pisca. Studirao je na akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Halila Tikeša. Postdiplomske studije je završio u klasi prof. Marka Kršmanovića u Beogradu, 1983. godine. Član je Udruženja likovnih umetnika Vojvodine, Udruženja grafičara Slovačke i Grafičkog kolektiva Beograd. Izlagao je na više stotina kolektivnih izložbi i tridesetak samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Njegovi radovi su zastupljeni na nekoliko poznatih svetskih kolekcija grafike. Pavel Čanji je jedan od najznačajnijih savremenih slovačkih likovnih umetnika u Vojvodini koji je koristeći nasleđe postmoderne izvanredno reagovao i stvorio vrlo zanimljivo svedočanstva vremena. U svojim najnovijim radovima Pavel Čanji je svoje grafičke listove upotrebio za izradu kolaža i umetničkih objekata kao i za umetničke zidne instalacije.

U Bačkom Petrovcu je krajem prošle godine obeležen još jedan značajan jubilej – 60 godina Narodnog muzeja...

PAVEL ČANJI: Da, prosto je neverovatno da u sklopu Slovačkog Vojvođanskog pozorišta i Galerija *Zuzka Medveđova*, kao i Narodni Muzej. Muzej je osnovan u Petrovcu 1949. godine, sa osnovnim ciljem sakupljanja, proučavanja, očuvanja i prezentacije kulturne istorije i duhovne kulture Slovaka. Od samog početka Muzej je posedovao pet zbirki: kulturno-istorijsku, etnološku, umetničku, arheološku i prirodnačku. Vremenom, zbog besparice, nebrige, zaživele su samo tri zbirke, koje su i danas aktualne: etnografska, kulturno-istorijska i umetnička. Nadam se da naša inicijativa o predloženoj merama za postepeno rešavanje problema Narodnog muzeja, konačno postaje stvarnost. Skupština opštine B. Petrovac ustupila je Muzeju za korišćenje na neodređeno vreme, arhitektonski interesantnu zgradu starog hmeljarskog magacina. Mi smo odmah preko Kancelarije za dijasporu iz Bratislave obezbedili sredstva za pribavljanje osnovne dokumentacije i izradu planova rekonstrukcije zgrade. Sada predstoji mukotran posao i pronalaženje sredstava za realizaciju revitalizacije kapitalne institucije Slovaka u Vojvodini tj. Srbiji... Nadam se da nam idu u prilog i dva nova zakona, Zakon o Nacionalnim savetima i Zakon o kulturi. Pokrenuli smo inicijativu i na nivou dva ministarstva kulture Srbije i Slovačke, kao i na nivou pokrajine, posebno Vojvođanskog muzeja. Očekujemo da će ministar Slovačke g. Marek Mađarič, prilikom svoje prve posete Srbiji, krajem februara ove godine, razgovarati sa g. Nebojšom Bradićem i predstavnicima vlasti i na ove teme. Inače, g. Mađarič će u sklopu te posete biti i naš gost.

U Bačkom Petrovcu je izuzetno živ i pozorišni život. Svake godine se desi i po nekoliko premijera, a zgrada Dom kulture se obnavlja...

PAVEL ČANJI: Pošto su nam za ovu godinu u startu prepolovljena sredstva iz Sekretarijata za kulturu Vlade Vojvodine, Slovačko vojvođansko pozorište je prinuđeno da deli prilično tešku sudbinu opozreivanja se deo sredstava vraća u državnu kasu. Bitno je spomenuti da je pozorište svojom osnovnom društvenom funkcijom još uvek u poziciji da na samo sebi svojstven način, vrši edukaciju. Ono je nosilac estetskih, etičkih, moralnih i drugih vrednosti koje su relevantne u procesu sazrevanja jednog društva, nadam se i našeg. U celoj ovoj priči, bitna je činjenica, vezana za našu specifičnost, u sklopu svog entiteta SVP itekako deluje na mikro, tj. lokalnom planu i na makro planu gde smo mi državljani i predstavnici Srbije. Prošle godine smo uspeali da renoviramo veći deo zgrade pozorišta, iako u većoj meri finansijska sredstva iz Fonda za kapitalna ulaganja nisu reali-

Naravno da ne treba smatrati da je Slovačko vojvođansko pozorište ustanova koja uglavnom nemilice troši budžetska sredstva i *cetera et cetera*, jer činjenica je da putem PDV, različite forme opozreivanja se deo sredstava vraća u državnu kasu. Bitno je spomenuti da je pozorište svojom osnovnom društvenom funkcijom još uvek u poziciji da na samo sebi svojstven način, vrši edukaciju. Ono je nosilac estetskih, etičkih, moralnih i drugih vrednosti koje su relevantne u procesu sazrevanja jednog društva, nadam se i našeg. U celoj ovoj priči, bitna je činjenica, vezana za našu specifičnost, u sklopu svog entiteta SVP itekako deluje na mikro, tj. lokalnom planu i na makro planu gde smo mi državljani i predstavnici Srbije. Prošle godine smo uspeali da renoviramo veći deo zgrade pozorišta, iako u većoj meri finansijska sredstva iz Fonda za kapitalna ulaganja nisu reali-

